

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

SA Marek Górecki

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Spółdzielni (...) z siedzibą w miejscowości N.**

przeciwko **(...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 9 lipca 2013 roku, sygn. akt: IX GNc 803/13

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zezwolić pozwanej (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na pobieranie z rachunku bankowego w Banku (...)w D. o numerze: (...), co miesiąc kwoty 164.631,10 zł, poczynając od czerwca 2013 roku, w celu zaspokajania bieżących wierzytelności z tytułu wynagrodzenia za pracę,**
- 2. pozostawić Sądowi Okręgowemu w Poznaniu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w obu instancjach.**

SSA M. Mazurkiewicz-Talaga SSA J. Geisler SSA M. Górecki

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej, złożony w trybie art. 752² § 1 k.p.c., o zwolnienie spod zajęcia komorniczego kwoty koniecznej do wypłaty wynagrodzenia jego pracowników – 164.631,10 zł oraz zakaz zajmowania gotówki z utargów w sklepach, jak i wierzytelności dłużniczki do wysokości kwoty 164.631,10 zł miesięcznie. Uzasadniając rozstrzygnięcie wskazał, że dłużnik do wniosku nie przedłożył postanowienia komornika o zajęciu rachunku bankowego, zatem nie sposób ustalić przede wszystkim, jakie kwoty komornik zajął. Wniosek ten, zdaniem Sądu I instancji, nie spełnia również wymagań określonych w art. 126 k.p.c., gdyż dłużnik nie przedłożył żadnych dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności, a w szczególności nie wykazał, jakie koszty ponosi. Sąd Okręgowy wskazał wreszcie, że sam wniosek dłużnika jest wewnętrznie sprzeczny. Z jednej strony podaje on, iż chcąc uchronić się przed wieloma cesjami i nadmierną splatą długu wniósł o wyrażenie zgody na utworzenie depozytu

sądowego i tam terminowo spłaca dług, z drugiej natomiast podaje, że na skutek zajęcia konta przez komornika nastąpił całkowity paraliż działalności i niemożność spłaty ratalnej długu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zezwolenie mu na pobieranie z zajętego rachunku bankowego kwoty 164.631,10 zł na wynagrodzenia dla swoich pracowników, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Złożyła również wniosek o zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych za obie instancje.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła wadliwość ustaleń faktycznych, polegających na przyjęciu przez Sąd, że brak jest podstaw do zweryfikowania rzeczywistej potrzeby wydania postanowienia w trybie art. 752² k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzą podstawy do wydania postanowienia w trybie art. 752² § 1 k.p.c.

Pozwana na obecnym etapie postępowania wykazała, iż na wniosek powódki prowadzone jest przeciwko niej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie postępowanie (sygn. akt: Km 1394/13) w celu wykonania zabezpieczenia na podstawie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia (...) roku, sygn. akt: IX GNc 803/13. Z pisma Komornika Sądowego z dnia (...) roku wynika, iż zajęciu podlegają wierzytelności z rachunków bankowych prowadzonych przez Bank (...) w D., Bank(...) we W., Bank (...) S.A. oraz (...) S.A. (k. 347). Potwierdzają to również zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat, skierowane do w/w banków (k. 348, 349, 350, 352). Skarżąca przedłożyła także zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat, skierowane do (...) (...) bank (...) S.A. (k. 351).

Z w/w dokumentów nie wynika jednakże, jakie konkretnie rachunki bankowe zostały zajęte przez komornika. Przedkładając wyciąg bankowy za okres od 1 czerwca 2013 roku do 11 lipca 2013 roku (k. 323-324) skarżąca wykazała jedynie, że zajęciu podlega rachunek bankowy nr: (...), prowadzony przez Bank (...) w D..

W konsekwencji wniosek pozwanej mógł zostać uwzględniony jedynie w odniesieniu do tego rachunku bankowego.

Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, w tym wysokość zabezpieczanego roszczenia – 1.198.895,74 zł wraz z kosztami postępowania oraz odsetkami ustawowymi, jak też fakt, że pozwana terminowo realizowała porozumienie co do ratalnej spłaty wierzytelności, zawarte z (...) sp. z o.o. z siedzibą w G., Sąd Apelacyjny uznał, iż zachodzą podstawy do zwolnienia środków na wynagrodzenia dla pracowników pozwanej spółki. Wprawdzie z przedłożonych przez skarżącą dokumentów wynika, iż osiąga ona bardzo wysokie obroty, jednakże okoliczność ta nie może wyłączać zastosowania w/w przepisu. Nie sposób bowiem pomijać faktu, że spółka w celu prowadzenia działalności musi nabywać towary oraz wypłacać terminowo wynagrodzenia pracownikom, zaś konieczność natychmiastowej spłaty zobowiązania, zwłaszcza, gdy na mocy zawartego z wierzycielem porozumienia, nie była do tego zobowiązana, może spowodować, iż utraci ona płynność finansową.

Sąd Apelacyjny nie stwierdził jednocześnie, by wydane rozstrzygnięcie naruszało prawa powódki. Skarżąca, jak wynika z akt sprawy, nie uchyła się bowiem od spłaty zobowiązania, czego dowodem jest wystąpienie z wnioskiem o złożenie świadczenia do depozytu sądowego (k. 391-394). Nie jest to, wbrew stanowisku Sądu I instancji, działanie niekonsekwentne, skoro wniosek złożony został jeszcze przed wszczęciem postępowania komorniczego.

Z tego też względu Sąd Apelacyjny uznał, iż zachodzą przesłanki do udzielenia pozwanej zezwolenia na wypłatę wynagrodzeń dla pracowników.

Wskazać przy tym należy, iż art. 752² § 1 k.p.c. nie wskazuje, jakie elementy winny się składać na treść wniosku ani jakie dokumenty należy do niego dołączyć. Trzeba jednak przyjąć, że uwzględnienie wniosku winno opierać się na odpisie listy płac lub innym wiarygodnym dowodzie (vide: Zbigniew Woźniak, Komentarz do art. 752² k.p.c., stan prawny: 3 maja 2012 r., opubl. w LEX).

Skarżąca do wniosku załączyła listę płac za miesiąc czerwiec (k. 274, 275-295), co umożliwiło wydanie pozytywnego rozstrzygnięcia. Sąd Apelacyjny miał również na względzie fakt, że pozwana we wniosku z dnia 7 lipca 2013 roku wnioskowała o zwolnienie spod zajęcia na zabezpieczenie konkretnej kwoty, jaka należna była z tytułu wynagrodzeń dla pracowników w miesiącu czerwcu 2013 roku, wskazując jednocześnie, że zagrożone są kolejne miesiące. Takie sformułowanie umożliwia Sądowi Apelacyjnego zezwolenie na dokonywanie wypłat w sposób periodyczny. Jest to uzasadnione faktem, że art. 752² k.p.c. daje stronie w zasadzie możliwość jednokrotnego złożenia wniosku. Stąd też zachodzi potrzeba redakcji treści postanowienia w taki sposób, aby z jednej strony umożliwić elastyczne dokonywanie wypłat, z drugiej zaś strony zabezpieczyć interes prawny uprawnionego. Ten cel zostanie zrealizowany, gdy pozwana będzie uprawniona co miesiąc do wypłaty wskazanej w sentencji kwoty, z przeznaczeniem na bieżące wynagrodzenia dla pracowników

Wskazać wreszcie należy, że art. 752² § 1 k.p.c. umożliwia Sądowi określenie, jakie kwoty strona może pobierać na bieżące wypłaty wynagrodzeń za pracę wraz z podatkiem od wynagrodzenia i innymi ustawowymi ciężarami. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wynikające z listy płac wynagrodzenie za miesiąc czerwiec 2013 roku powinno być adekwatne do wynagrodzeń należnych w kolejnych miesiącach, albowiem odpowiada ono kwotom wynikającym z umów o pracę, powiększonych o ustawowe obciążenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w sposób opisany w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c.

SSAM. Mazurkiewicz-Talaga SSA J. Geisler SSA M. Górecki